

گروه اجتماعی: حرکت ها، جنبش ها و گفتمان های فمینیستی بسیار متنوع است و در صورتی که به این امر به صورت یکپارچه نگاه شده و یا تنها جنبه خاصی از آن چون جنبش های رادیکالی را در نظر گرفته شود، بزرگترین ضربه به زنان وارد خواهد شد.

به گزارش خبرنگار نوروز، دکتر جمیلرضا جلالی پور روزنامه نگار و استاد دانشگاه که پیروز پیرامون «اختلاف مفهوم

عالیه ای چون رسیدن به ثروت، قدرت، اطلاعات و وجود داشته باشد، همچنین ممکن است تبعیض بین زن و مرد به صورت خفته وجود داشته باشد که زمانی این امر آشکار می شود که مجموعه گزاره هایی در مورد این تبعیض در جامعه شکل گرفته باشد. به عبارت دیگر جنبش اجتماعی یک نوع گفتمان می خواهد تا به ایدئولوژی تبدیل شده و به صراحت راه های برون رفت از این وضعیت را نشان دهد.

وی با تأکید بر این که حرکت فمینیستی در کشور ما از یکصد سال پیش شروع شده و رشد فزاینده ای هم داشته است، گفت: به همان میزان که کشور ما در معرض امواج نوسازی بوده است، حرکت فمینیستی هم گسترش داشته و در این دو- سه دهه هم گسترش فزاینده بسیاری داشته است. اما به هر حال نمی توان گفت که ما در ایران جنبش مستقل زنان داریم. جلالی پور تصریح کرد: همان تنوعی که

در این مورد یک خودمختاری و مقاومت فرهنگی به وجود می آید. وی به فمینیسم ذات گرا اشاره کرد و در توضیح گفت که در این نوع فمینیسم، متولیان داعیه دار تفاوت ذاتی بین زن و مرد هستند و از برتری اخلاقی و فرهنگی زن به عنوان بهترین روش زندگی دفاع می کنند. جلالی پور همچنین در مورد فمینیسم عملگرایی ناآشکار گفت: فمینیست ها در این حوزه، به دولت یا حتی خانواده مردسالار به

جامعه شناسی گذاشته اند و این امر در حالی است که در کشور ما این امر نه تنها در عرصه افکار عمومی که در علوم جامعه شناسی نیز تأثیر نداشته است.

این استاد دانشگاه با تصریح این که شرایط آگاهی و گفتمانی در جامعه ما در حال شکل گرفتن است گفت: این در حالی است که غنای گفتمانی به حد کافی نرسیده است. وی افزود: مهمترین جایی که خانواده مردسالار را حفظ

جلالی پور:

اگر جنبش فمینیستی رادیکال بر ایران حاکم شود، زنان ضرر می کنند

فمینیسم با جنبش زنان در عرصه افکار عمومی در محل انجمن صنفی روزنامه نگاران سخنرانی می کرد، با تصریح این نکته در خصوص دو مفهوم حرکت و جنبش فمینیستی در ایران گفت: در جامعه ما حرکت فمینیستی به لحاظ نظری و عملی وجود دارد اما هنوز جنبش مستقل زنان رانداریم و این دو مفهوم باید از یکدیگر تفکیک شوند. در حالی که در مطبوعات به این امر توجه نشده و بین حرکت و جنبش زنان تفاوتی قائل نمی شوند.

وی در توضیح گفت: یک جنبش اجتماعی مستقل زمانی شکل می گیرد که مفاهیم کلیدی آن روشن شده باشد. جنبش زنان در ایران هنوز شکل نگرفته و به لحاظ مفهومی هنوز پیشرفت نکرده است.

جلالی پور با تصریح این که جنبش اجتماعی زمانی شکل می گیرد که تعداد زیادی اهداف مشخص داشته و افراد در مورد آن با هم وفاق داشته باشند گفت: به عنوان مثال زمانی در کشورها یک جنبش اصلاحی به وجود آمد که پیش از آن در مورد مفاهیمی چون مردسالاری، دموکراسی و حقوق شهروندی به رغم وجود دیدگاه های متفاوت وفاق وجود داشت و این امر موجب راه اندازی یک جنبش اصلاحی شد.

جلالی پور در خصوص تفاوت بین فمینیسم و جنبش زنان گفت: فمینیسم مجموعه کوشش هایی نظری و عملی است که برای دفاع از زنان و معمولاً توسط خود آنها انجام می شود و این حرکت ها می تواند به جنبش زنان منجر شود، اما حضور حرکت های فمینیستی لزوماً به معنی جنبش اجتماعی مستقل زنان نیست.

وی افزود: زمانی یک جنبش فمینیستی زنان می تواند رخ دهد که تبعیض بین زن و مرد به صورت چشمگیر در موارد

این جامعه شناس ادامه داد: عده ای باید مطالبات زنان در جامعه را به صورت سازمانده شده پیگیری کنند. به این مفهوم که شبکه ای از انسان ها (Net work) و سازمان های غیردولتی به دنبال انجام این امر باشند.

وی با اشاره به این که گفتمان فمینیستی در جامعه مدرن وجود دارد، گفت: این گفتمان ها اخیراً در کشور، در حال ترجمه شدن است اما در ترجمه این گفتمان ها سخنان اصلی بازگو نشده و با واسطه ترجمه می شوند. در حالی که لازم است فکری که تولید می شوند، با جامعه ما تطبیق داده شوند. در حال حاضر مشکل جنبش فمینیستی جامعه ما این است که گفتمان ها تطبیق داده نشده و ضعیف هستند.

در جنبش اجتماعی وجود دارد، در جنبش زنان نیز دیده می شود و نمی توان تمام این موارد را تحت عنوان جنبش نوین اجتماعی جای داد. کلکسیون ای تقسیم بندی ما راجع به جنبش های مستقل زنان و حرکت های فمینیسم وجود دارد و نمی توان تمام اینها را مخلوط کرد. این امر در حالی است که تنوع این آثار در افکار عمومی مادیانه نمی شود.

وی در توضیح فمینیسم حقوقی و فرهنگی گفت: در فمینیسم حقوقی یک نوع چالش و تعامل با دولت وجود دارد به نوعی که تلاش می کند از طریق ساختار سیاسی حقوق برابر ایجاد کند اما در فمینیسم فرهنگی، مهمترین حضور خانواده مردسالار است که گفتمان مرسوم خانواده نیز آن را توجه می کند.

صورت مستقیم بر خورد و چالش نمی کنند اما به صورت پراگماتیسمی می کوشند موقعیت زن را ارتقا دهند که این نوع بیشتر در کشورهای غیر غربی در حال رشد فزاینده ای است. وی در خصوص علت ازدیاد و انفجار جنبش های زنان در سطح جهان به رشد فزاینده آموزش و شاغل شدن آنها اشاره کرد و گفت: یکی از اثرات مهم حرکت های فمینیسم و جنبش های زنان اصل جدایی عرصه عمومی از عرصه خصوصی است که از اصول دموکراسی به شمار می رود. از سوی دیگر این حرکت ها دیدگاه های نظری علوم انسانی و چارچوب های نظری را تغییر داده اند به نوعی که عقیده خود را به دیدگاه های جامعه شناسی نیز تحمیل کرده و تأثیر خود را در تفکرات

می کند، ذهن زنان است و این پایگاه هنوز تسخیر نشده و خود زنان مهمترین مدافع گفتمان مرسوم خانواده یعنی گفتمان نابرابرند. اگر در ایران دموکراسی و حقوق عمل شهروند نهادینه شده و هزینه عمل سیاسی پایین آید و اگر از میان انواع جنبش های زنان، گفتمان اصلاحی و ادبیات ایران adapt شود این امر می تواند در جامعه شکل دیگری به خود گیرد. در حالی که اگر از بین گفتمان های فمینیسم جنبش های رادیکال را ترجمه و تقویت کنیم، مهمترین ضربه را به زنان زده ایم زیرا مخالفان و محافظه کاران و حتی خود زنان جلوی آن را خواهند گرفت.

وی با تصریح این که تجربه فمینیسم و جنبش های زنان بسیار وسیع بوده و از لیبرال ترین شخصیت طرفدار زن تا رادیکال ترین آن که آثار شیزم محض است وجود دارد افزود: با توجه به ریشه دار بودن مردسالاری در ایران بسیار بی سلیقه می خواهد که وجه افراطی قضیه را در نظر بگیریم زیرا این امر در ایران منجر خواهد شد تا حرکت دفاع از حقوق زن تضعیف شده و آنها در معرض انواع اتهام ها قرار گیرند.

وی در این مورد به جنبش دوم خرداد اشاره کرد و گفت: جنبش دوم خرداد اصلاحی و مردم سالاری بود در حالی که عده ای که در کشور ما تخصص دارند تمدن غرب را به اباحی گری خلاصه کنند، این جنبش را اباحی گری نامیده و می گویند دین ندارد. با توجه به این موارد که اگر ادبیات فمینیستی رادیکال در جامعه ما رایج شود خواهند گفت این امر خود اباحی گری است و در نتیجه نخستین ضربه را خود زنان خواهند خورد.